

ДАРЪ ОТЪ БОГА

(На Нейно Ц. В. кн. М. Луиза)

Катъ слънце гръешъ ти
въвъ царскитѣ дворци.
Доброто въ тебъ цѣвти,
Позната си на вси.

Всички знаятъ те навредъ,
царкиньо, даръ отъ Бога.
Всички молятъ се за тебъ
въ небесната чертога.

Живѣй, княгиньо ти, живѣй!
Некъ всевишниятѣ те пази
въ двореца постоянно,
за радостъ и утеша нази.

Лили Копоева
уч.-ка I кл. — София

ДАЛЕЧЪ

Далечъ задъ дивни просторъ
мъждѣятъ
на слънцето последнитѣ зари
Предъ менъ въ вечерната мѫгла
блѣднѣятъ
кѫща, брѣгове, хълмове, гори.

Въ завоя на брѣга рибарска лодка
полека спушта своите платна.
Замрѣ живота въ нощната прохлада,
ни шумъ, ни гласъ, всеобща тишина.

Морето само въ нощта мълчалива,
се чуе равно, глухо какъ шуми.
И въ тоя часъ душата ми се слива
съ всички земни болки и тжги.

Щилиянка Савова
уч.-ка IV кл. — Ййтось

ЖЕЛАНИЕ

Мила Стрино Лина,
Сладка катъ малина,
АЗи съмъ калинка
Отъ малката „Градинка“.

Чета, препрочитамъ
Всичко жадно, съ пламъ:
Стихове, разкази,
Приказки за нази.

Задачи решавамъ
Ребуси сглобявамъ
Беднитѣ си знания
Тъй обогатявамъ.

Желая азъ, Калинка,
Въвъ ценната „Градинка“
Съ цвѣтенцата наредъ
Твоя помѣсти портретъ.

Н. Беделева — Дрѣново

РОДЕНЪ КРАЙ

Чудно хубави долини
съ дивни, рѣдки красоти,
китни съсь лозя рѣтлини
подъ лазурни висоти.

Рѣката сребърна шумоли
край градинитѣ зелени,
по тѣнко-снаожнитѣ тополи
пѣятъ птички вѣзхитени.

Иосифъ Г. Симеоновъ
Дупница